

SALVE

Švenčionių Mindaugo gimnazijos laikraštis

2012, Gruodis, Nr. 3

Kalėdos tai susikaupimo metas, už jų štai ir Nauji metai - slenkstis tarp naujo ir seno. Praėjo pusmetis, vieni džiaugiasi jo rezultatais, kiti nusivylę jais. Taigi aš linkiu visiems Švenčionių Mindaugo gimnazijos mokiniams, kad išaušus Kalėdų rytui suprastumėt, ką norėtumėt pakeisti ir kad visi jūsų šių metų darbai jau būtų nudirbti ir su dvyliktu Naujųjų metų dūžiu žengtumėt per slenkstį su naujomis idėjomis, naujais siekiais. Ir kad sutiktumėt Naujus ten, kur norėtumėt praleisti visus metus! Ramių ir šiltų Kalėdų ir linksmų Naujų metų:)

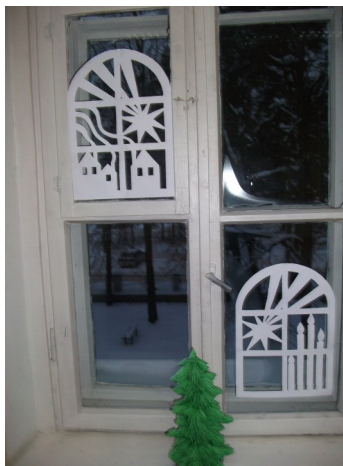
Gimnazijos prezidentė Simona Breidokaite

Redakcijos žodis

Salve, mieli skaitytojai, gruodis—tai metas, kai visur aplink kvepia svajonėmis, laukimu, susikaupimu, imbieru, viltimi, linksmybėmis ir t.t. Žodžiu, visi kažko šį mėnesį laukia ir tikisi, skaičiuoja rezultatus, planuoja kitus metus, žavisi nuveiktais darbais. Gražiausias gruodžio akimirkas (fotografuota gruodį gimnazijoje) sustabdėme, prašome skaityti ir grožėtis. Ateinančiais metais norėtume sulaukti dar daugiau skaitančių ir rašančių, kviečiame aktualias problemas ar džiaugsmus aptarti, pasidalinti mintimis ir įspūdžiais (nepamirškite—spauda tokia, kokia visuomenė:). Labai laukiame ne tik mokinių, bet ir tėvelių ir mokytojų minčių.

Prasmingų, jaukių ir baltų Jums ateinančių metų!

Mieli gimnazistai,

Šv. Kalėdos ir Naujieji metai - nepaprastos, ypatingos šventės. Šiuo laikotarpiu net ir tie, kurie paprastai būna abejingi masinei nuotaikai, jaučia tai, kas priverčia nusišypsoti ir pasidalinti gerumu. Visi, nuo mažiausio vaikučio, iki garbingo amžiaus senjoro, su nekantrumu laukia šių švenčių. Šv. Kūčios bei Kalėdos – tai nepaprastos šventinės vakarienės, tai vakarai, kada vagiškai užmiršta blogus planus, motinos priglaudžia vaikus, nesutariantys giminačiai apsikabina, o amžini vienišiai, stebėdami šią šeimyninę idilę, nejučia pasuka link artimųjų durų. Na, o dar yra metuose naktis, kai nesinori miego, nes laukiame kažko nuostabaus, nepakartojamo, kiekvienas norime pajusti savo širdies virpėjimą, kai laikrodžio rodyklės susitinka ties 12-ta, tai susitinka metai... Labai norime, jog šią akimirką Jūsų veiduose šviestų vien džiaugsmas ir laimė. Lai naujametinių žvakučių liepsnoje sutirpsta visos senųjų metų bėdos, o išaušęs Šv. Kalėdų rytas teatneša sėkmę, stiprybę ir viltį!

Ketvirtokai

Mėnesio žmogus

Aš esu Arnoldas Leleika. Šiais mokslo metais, kaip ir daugelis kitų moksleivių, pasirinkau mokytis Švenčionėlių Mindaugo gimnazijoje. Šioje mokykloje jaučiuosi puikiai: labai įdomu bendrauti su mokytojais, visai kita aplinka, kiti žmonės... Taigi nenukrypdamas nuo temos papasakosiu daugiau apie save, tiksliau, apie savo meninę veiklą.

Būdamas mažas turėjau savo svajonę - norėjau pradėti mokytis groti fortepijonu. Man tada buvo maždaug 5-6 metai. Tada pagalvojau, kad pas mus Švenčionėliuose yra Meno mokykla. Aš mamos prašiau, kad leistų man ten mokytis, bet ji sakė:

„Tu dar mažas ir nesupranti, kad šis dar-

bas yra labai sudėtingas ir sunkus“. Po šitų mamos žodžių aš tiesiog buvau pamiršęs šią svajonę ir jos įgyvendinimą.

Galų gale man suėjo 10 metų, tada dar buvau ketvirtoje klasėje ir man sugrįžo į galvą ta pati mintis, kuri man buvo įstrigusi vaikystėje. Tada jau tvirtai apsisprendžiau: „Aš noriu groti fortepijonu, aš ir gro-siu“. Nuėjau pas mamą ir jai pasakiau: „Mama aš NORIU GROTI FORTEPIJONU!“, buvau ryžtingas ir iškovojo, kad man leistų mokytis groti.

Penktoje klasėje, kai iš pradinės klasės žengiau į pagrindinę, aš įstojau į Meno mokyklos muzikos skyrių ir pasirinkau fortepijono specialybę. Būdamas pirmokas toje mokykloje, jaučiausi šiek tiek keistai, kada kiti progimnazijos penktokai Meno mokykloje buvo penktokai arba vyresnės klasės, o aš – tik pirmokas. Jau pirmus metus grodamas supratau, kad tai man labai patiks. Mokytoja pastebėjusi mano gabumus pradėjo duoti aukštesnio lygio kūrinius. Man tai buvo iššūkis: „Ar aš juos išmoksiu?“. Šis mano klausimas pasitvirtino. Sunkiai grojau, bet išmokdavau. Jau antroje klasėje smuiko mokytoja Virginija Beržinskienė pakvietė mane akomponuoti jos mokiniams. Tai man buvo kažkas naujo ir man tai sekėsi. Forte-pijono mokytoja mane įtraukė į muzikinę veiklą. Pradėjau groti koncertuose, įvairiuose minėjimuose, šven-tėse... Visada, kai vykdavo koks nors koncertas, stebėdavau, kaip groja kiti vaikai solistai ir pagalvojau: „O negi nėra ir kitokių grojimo būdų?“. Tada per vieną Kalėdinį renginį pastebėjau, kad fortepijonu groja du žmonės. Man tokia idėja labai patiko ir aš mokytojos pabandžiau prašyti, kad leistų pabandyti man groti su kitu vaiku, bet ji atsakė, kad jos fortepijono klasėje nėra mano lygio vaikų. Visi buvo arba aukštesnių klasių arba dar tik pradėdantys groti. Ir tada lyg Dievo siūstas atėjo groti pas mano mokytoją vaikas. Jis turi tokius pat gabumas kaip ir aš: greitai suprato, kas su kuo čia „valgoma“ ir pradėjo groti aukštesnių klasių kūri-nius. Jis yra Lukas Kuleš. Tada mokytoja padirbus su juo apie pusmetį, nežiūrėdama, kad jis yra pirmokas (nes ji žinojo, kad jis sugebės groti tą programą) pagalvojo ir mus sujungė. Nuo tada prasidėjo mūsų karje-ra įvairiuose konkursuose, koncertuose, festivaliuose ir t.t. Maždaug po mėnesio apsipratę pradėjom labai stipriai mokytis. Mums tai patiko. Ir vieną įprastą pamoką mokytoja pasiūlė paruošti kūrinius ir nuvažiuoti į konkursą Utenoje „Muzikinės akimirkos“. Paruošę savo programą su mokytojos pasiūlymu sutikom. Dau-gelis žmonių pradėję naują darbą ar veiklą sako: „Pirmas blynas prisvilo“, o pas buvo visai atvirkščiai. At-sivežėme į namus laureato diplomą. Kaip pirmam kartui, tai buvo tiesiog fantastiška.

Mūsų veikla su Luku tęsiasi ir dabar. Esame važiavę į kitus konkursus, festivalius, renginius: Vilniu-je, Elektrėnuose, Švenčionyse, Pabradėje, Zarasuose... Labiausiai norėčiau padėkoti savo fortepijono mo-kytojai Loretai Šidlauskienei, kuri negaili savo laiko. Ar reikėtų su mumis dirbti valandą ar šiek tiek ilgiau, mokytojai didelio skirtumo nesudaro, visada kviečia dalyvauti konkursuose. Savo solinę veiklą daugiau bandysiu plėsti šiais metais. Anksčiau nedaug, bet turėjau scenos baimę, bet ji pradeda dingti tik tada, kai daugiau visur dalyvauju. Tai tiek apie mane.

Redakcijai paprašius, pats 1a klasės mokinys Arnoldas Leleika papasakojo apie save. Dėkojame Tau, Arnoldai, ir linkime skinti laurus visuose konkursuose!

Buvę mokiniai nepamiršta gimnazijos

Šių metų m. lapkričio 30 dieną mūsų gimnaziją aplankė buvęs mokinys Andrius Romelis. Jo apsilankymo tikslas buvo pristatyti Generolo Jono Žemaičio karo akademiją, kurioje jau dvejus metus pats studijuoja.

Susitikime dalyvavo 3-4 gimnazijos klasių mokiniai, kuriems pateikta informacija apie karo akademijos veiklą buvo labai įdomi ir vertinga, ruošiantis studijoms. Kiekvienais metais nemažai abiturientų renkasi būtent šią aukštąją mokyklą. Andrius

Romelis pristatė Akademijos taisykles, supažindino su griežta kariūno dienotvarke. Bet, kaip teigė pats Andrius, prie jos galima priprasti. Be to, griežta tvarka ugdo žmogaus valią ir atsakomybės jausmą. A. Romelis vardijo ir kitus Akademijos privalumus: nemokamas mokslas, nemažos stipendijos, visiškas valstybės išlaikymas, įgyjamas dvigubas – karinis, civilinis- išsilavinimas. Baigęs šią mokyklą kariūnas turi galimybę profesionaliai atlikti pareigą Tėvynei. Akademijos misija yra parengti karininką, ugdant jo lyderio savybes, intelektą, suteikiant profesinių žinių ir praktinių įgūdžių, reikalingų vadui Lietuvos kariuomenėje, - motyvuotą ir pasirengusį vadovauti padaliniais karo ir taikos metu tarnaujant Lietuvos valstybei.

Žvilgsnis iš arčiau į karo akademiją padeda suprasti kariuomenės reikšmę piliečiams ir visai valstybei.

Gintarė ir Paulius

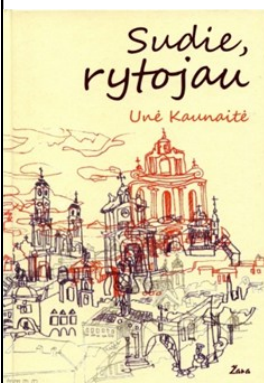
Užeik į biblioteką

Bibliotekoje gruodžio mėnesį gauta naujų knygų:

Gudonytė Kristina. „Ida iš šešėlių sodo“

Ida iš šešėlių sodo: romanas paaugliams apie meilę ir amžinybę .

Ši knyga - tai paauglės mokslaukės Sofijos pasakojimas apie bendraamžę Idą, kuri netikėtai atsidūrė jų namuose ir sujaukė tvarkingą šeimos gyvenimą. Kokia ji ir kas ji, ta nenuspėjamoji Ida, spręskite jūs.

Kaunaitė Unė. „Sudie, rytojau“

„Sudie, rytojau“ - tai istorija apie jaunimą - jie ne visada randa tai, ko tikėjosi. Ne visada ir stengiasi surasti. Pagrindinė kūrinio veikėja Vytutė ieško - tikros draugystės, meilės, atsakymų į klausimus ar prasmės. Ir kaip ir visi, bijo likti viena. Šalia kitų veikėjų čia išnyra ir Vilnius, jo paslaptiniai užkaboriai, žmonės ir... dvasios. Miestas keičiasi knygos puslapiuose. Yra gyvas ir gyvena. Ir Vilnius nenori likti vienas. Nieko naujo.

Bibliotekininkės

Kalėdinis kaleidoskopas

Šįkart laikraščio paparacai fiksavo Kalėdinio renginio akimirkas, siūlome ir Jums pasigrožėti, atrasti tam kalėdiniam sukury save, pasidžiaugti draugų pasirodymais:)

Tuoj prasidės...

IV a klasės auklėtoja atsiveda vaikų darželio grupę

Renginį burtų keliu pradeda Ila

Tarp pasirodymų žaidėme—starto belaukiant

IIIb klasės Kalėdų žvaigždė

Ar pavyks Kalėdų seneliui grąžinti IIIc ?

Pasirodo Ia klasė

IIC klasės “Dvylika dūžių”

Ib klasės pasirodymas

IIb klasės kalėdinis sapnas

Jeigu užgestų Kalėdų žvaigždė—IIIa

Tai keistuolis—vasaros nematė... Ic klasė

Taigi, netilpo viskas, ką užfiksavome, tačiau manome, kad linksma bus prisiminti kalėdinę fiestą gimnazijoje, nes pasirodė visos klasės, kai kurios net auklėtojus prikalbino, mielai tarp pasirodymų žaidimus žaidė mokytojai ir svečiai, gražiai dainavo G.Šalnės Dainos studijos grupė ir Justina su Ignu, šoko visi mokytojos Renatos vadovaujami kolektyvai, puikiai vedė renginį Sandra ir Rokas:)

Iš problemų dėžutės

Problemų dėžutėje randama nusiskundimų dėl rūbinės darbo, tad pasitarus su gimnazijos administracija ir mokinių taryba, sukurtos tokios naujos rūbinės darbo taisyklės:

1. KIEKVIENAS MOKINYS NUSIRENGIA RŪBINĖJE.
2. RŪBININKAS ATSAKO UŽ MOKINIŲ DRABUŽIŲ (PALTŲ, STRIUKIŲ) SAUGUMĄ.
3. UŽ KIŠENĖSE PALIKTUS DAIKTUS (PINIGUS, TELEFONUS IR KT.) RŪBININKAS NEATSAKO.
4. DRABUŽIAI (PALTAI, STRIUKĖS) IŠDUODAMI TIK EILĖJE STOVINTIEMS MOKINIAMS, PATEIKUS JIEMS PO VIENĄ ŽETONĄ.

PASTABA. Nuo 14.15 iki 15.45 val. prašome kreiptis į budintį darbuotoją.

Taigi, mielieji, telieka visiems laikytis taisyklių.

Pirmadienis	7.45 – 12.00 val. Pietūs 12.00 – 12.30 val. 12.30 – 14.15 val.	RŪBINĖS DARBO LAIKAS
Antradienis		
Trečiadienis		
Ketvirtadienis		
Penktadienis		

Dar, kaip ir žadėjome, kilus problemai dėl namų darbų (per lengvi, todėl įžeidžia) pažadėjome atlikti nepriklausomą tyrimą. Pažadą ištesėjome, tyrimą atlikome, apklausėme 100 mokinių, t.y. trečdalį visų besimokančių gimnazijoje (dėkojame už talkininkavimą lietuvių kalbos mokytojoms). Skelbiame rezultatus ir pamąstymui apie krūvį—Švietimo naujienose spausdinto straipsnio ištrauką: „Abejojama dėl mokymosi krūvio sunkumo. Gabiems mokiniams apskritai įdomūs tik iššūkiai – tai, kas iš tiesų sunku. Be to, įdomios veiklos norima daug, todėl patys tam skiriame daugiau laiko ir pastangų. Vadinasi, įdomumas tradiciškai suvokiamą mokymosi krūvį didina, o ne mažina. Nepaisant to, įdomus mokymasis yra lengvesnis psichologiniu požiūriu – jis teikia džiaugsmo, yra savaimė atlyginantis ir pagrįstas vidine motyvacija. Neįdomų mokymąsi mokytojai siekia kompensuoti išoriniu atlygiu – pažymiu“ (Švietimo naujienos, 2008, Nr.18)

Ir dar: mokymosi valandos, remiantis higienos norma HN 21:2005, gali didėti iki dešimties valandų dvyliktoje klasėje. Taigi, jei turite 8 pamokas, mokotės 6 valandas, o likusias 4 turėtumėte skirti namų darbams – juk logiška?:)

Laukiame šia tema ir Jūsų pamąstymų.

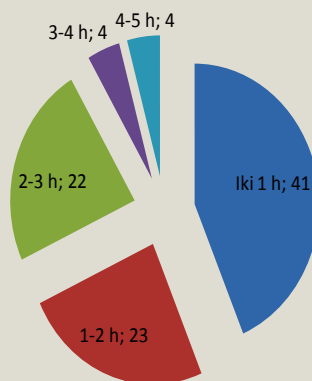
Greta, Justina, Dovilė

Tyrimo rezultatai (dalyvavo 100 I-IV klasių mokinių, skaidrėse pateikiami skaičiai)

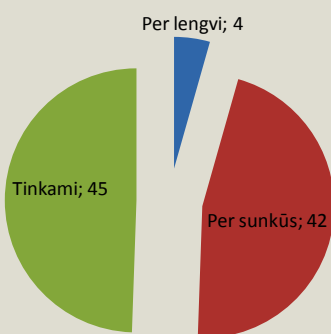
Kam reikalingi namų darbai?

Įtvirtinti pamokoje įgytas žinias (49)
Pasikartoti tai, ką mokėmės pamokoje (27)
Jie nereikalingi (6)
Kad mokiniai neturėtų laisvalaikio (5)
Lavina atmintį (1)
Tobulina įgūdžius (1)
Nežinau (5)

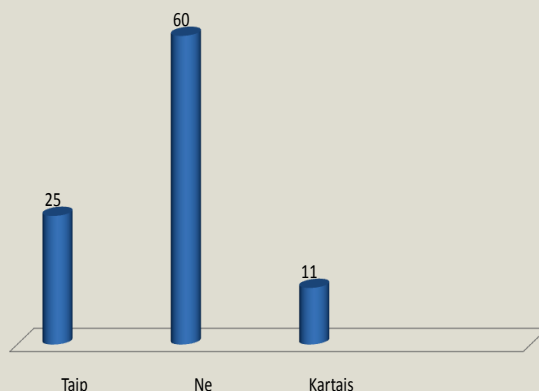
Kiek laiko darai namų darbus?

Namų darbai tau per lengvi, per sunkūs ar tinkami?

Ar pasakai mokytojiui, kad namų darbai tau per lengvi ar per sunkūs?

KĄ PASIŪLYTUM MOKYTOJUI, SKIRIANČIAM NAMŲ DARBUS?

- Skirti lengvesnius namų darbus (7)
- Skirti mažiau namų darbų (16)
- atsižvelgti į kiekvieno gebėjimus (11)
- nieko nekeisti: mokytojas skiria, mokytojas žino (13)
- atsižvelgti į mokinių krūvį (5)
- neskirti namų darbų (8)
- paklausti, ar ne per daug uždavė (4)
- patikrinti skirtus namų darbus (7)
- paašškinti prieš skiriant (2)
- nepamiršti, kad ne vieną dalyką mokomės (2)
- atsižvelgti į motyvaciją (2)
- skirti ne nuobodžią praktiką, o įdomesnes užduotis
- namų darbus skirti ne per dažnai
- nemažinti namų darbų ☺

REDAKCIJA:

Vyr. redaktorius: Greta

Korespondentai: Laura, Dovilė, Patricija, Miglė, Akvilė, Erika, Ieva, Ugnė, Simona, Justina

Maketuotojai: Antanas, Karolis, Laurynas

Kuratorė: mokytoja Asta

Kontaktiniai duomenys: asta.cincikiene@gmail.com, 201 kab., greta.malcanovaite@gmail.com

Ar jau dalyvauji?

„Geriausio skaitytojo rinkimai – 2012“

Skaitymas padeda tobulinti supratimą apie žmogaus vidinį pasaulį, vertinti savo ir kitų jausmus, emocijas, poelgius. Knygos mums atskleidžia per amžius puoselėtas, kurtas ir atrastas žmogiškąsias vertybes.

Skaitykite knygas ir ugdykite savąjį „aš“ – išskirtinį, suvokiantį visaverčio gyvenimo tikslą ir prasmę. Sėkmės skaitant.

Konkurso nugalėtojai bus paskelbti knygnešio dieną (kovo mėn.) ir pakviesti į edukacinį renginį. Jūsų laukia ir kiti prizai.

Tad kviečiame visus knygos bičiulius dažniau lankytis bibliotekoje, skaityti įdomias knygas ir būti pripažintu „geriausiu gimnazijos bibliotekos skaitytoju“!

Ką reikės daryti?

Jums reikės būti tiesiog pavyzdgingiems skaitytojams - sugaišti keliasdešimt minučių kasdien, skaitant jums patinkančią knygą, ir ją pakomentuoti lietuvių kalbos pamokoje. Jūs rinksite taškus: 1 taškas - 1 perskaityta knyga. Vasario mėnesio pabaigoje visi taškai bus sumuojami ir išrinktas Aktyviausias Skaitytojas :)